

BS"D

Turning Points

R. Mois Navon

Parshat Lech Lecha 5779 – Sefardi Rimon 2018

As you all know, I grew up a secular Jew in America. There were a number of critical turning points (נקודת מפנה, רגעים גורליים), that brought me to where I am today. I can point to 3 which required me to go against the grain (נגד הזרם), against the vast majority of people around me.

- 1) Decided to keep become religious – people didn't get it.
- 2) Decided to move to Israel – people didn't get it.
- 3) Decided to dedicate self to Torah – people didn't get it.

I am certainly NOT advocating ignoring the advice of others. But there are things for which we need to listen to our inner selves.

How are to know when? The answer is Avraham Avinu – the first maverick in the Torah.

The greatness of AA is in his ability to go against the grain, to be unconcerned with conventional wisdom (הדעה הרווחת) as we learn for the midrash that teaches how he broke the idols of his father. And what are the “idols of our fathers” if not the conventional wisdom (המוסכמות החברתיות) that has for too long gone unquestioned.

Rebbi Nachman of Breslav notes this greatness of Avraham in a statement of Yehezkel:

יחזקאל פרק לג (כד) בן אדם ישבי החרבות האלה על אדמת ישראל אמרים לאמר אחד היה אברהם ויירש את הארץ ואנחנו רבים לנו נתנה הארץ למורשה: ט

ליקוטי מוהר"ן - השמטה

אחד היה אברהם (יחזקאל לג), [זה אומר] שאברהם עבד את ה' יתברך רק על-ידי שהיה אחד, שחשב בדעתו שהוא רק יחידי בעולם ולא הסתכל כלל על בני העולם ששרים מאחרי ה' ומונעים אותו. ולא על אביו ושאר המונעים, רק כאלו הוא אחד בעולם, וזהו "אחד היה אברהם".

So the first thing we are to learn from Avraham is to not listen to those that do not follow the ways of God. (And I would add from my own experience that even those that are today considered religious but are not so wholeheartedly religious must also be ignored. You have no idea how many “religious” people looked at me askance when I said I was making aliyah.) RNOB makes this clear in his next statement:

וכן כל הרוצה להיכנס בעבודת ה', אי אפשר לו להיכנס כי אם על-ידי בחינה זו שיחשוב שאין בעולם כי אם הוא לבדו, יחידי בעולם. ולא יסתכל על שום אדם המונעו, כגון אביו ואמו או חותנו ואשתו ובניו וכיוצא. או המניעות שיש משאר בני העולם המלעיגים ומסיתים ומונעים מעבודתו יתברך, וצריך שלא יחוש ויסתכל עליהם כלל רק יהיה בבחינת "אחד היה אברהם", כאלו הוא יחיד בעולם כנ"ל:

So it is clear that we have to be strong, independent thinkers, willing to go against the grain (נגד הזרם) of even the those close around us. (On a personal note, I can recall so many extended family members that looked askance at my becoming kosher or keeping Shabbat).

Interestingly, RSol (Abraham's Journey, p.50-51) also writes similar to RNOB of the command to Avraham: lech lecha:

משמעות נוספת של "לך לך" היא "לך לבד". הכוונה של אלוהים היה להפריד את אברהם, לשבור את חייו כדי שהוא ישכח את העבר שלו ולהתחיל מחדש.

A further meaning of lekh lekha is "Go alone." God's intent was to separate Abraham, to break up his life and have him forget his past and start anew.

RSol goes on to explain the verse:

בראשית י"ב

(א) וַיֹּאמֶר יְקֹזֵק אֶל אַבְרָם לֵךְ לְךָ מֵאֶרֶץ צָרְךָ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֶרְאֶךָ :

The Torah speaks of three departures: physical departure, behavioral departure, and kinship departure (i.e., filial alienation) [Here he does not mean to say one should be alienated from a family that supports Torah, but rather, just like R. Nachman who said that in making one's way in Torah, one must ignore even one's family]. "Go forth from your land" means simply to emigrate. The addition *mi-moladetkha*, "from your birthplace," is not related to physical emigration, but to departure of another kind, behavioral departure. The early years of our life in our birthplace shape and determine our behavioral patterns, our habits, drives, and desires. The *moledet* can also be understood as the mother, who teaches her child the basics of behavior. "From your father's house" refers to clannish estrangement, alienation from one's kin. Abraham was called upon to form a new fellowship, to forget his past and start life from scratch. In his new fellowship, the teacher becomes the parent and the student becomes the child. A new concept of fatherhood emerged, one based on communication and common devotion rather than upon biological factors.

התורה מדברת על שלוש יציאות/עזיבות : עזיבה פיזית, עזיבה התנהגותית ועזיבת קירבה (כלומר ניכור משפחתי). "לך מארצך" פירושו פשוט להגר. ההוספה "ממולדתך" אינה קשורה להגירה פיזית, אלא לעזיבה אחרת, עזיבה התנהגותית. השנים הראשונות של חייו במולדתנו מעצבים ומגדירים את התנהגותנו, מנהיגנו, המניעים והתשוקות שלנו. "מולדת" גם ניתן להבין כ"אמא" אשר מלמדת ילדיה את יסודות ההתנהגות. "מבית אביך" מתייחס ... לניכור מקרובי משפחה. אברהם נקרא להקים אוות/חברה חדשה, לשכוח את עברו ולהתחיל חיים מאפס. בחברה החדשה שלו, המורה הופך להורה והתלמיד הופך לילד. תפיסה חדשה של אֶבְהוּת התפתחה, זו המבוססת על תקשורת ומסירות נפשית משותפת ולא על גורמים ביולוגיים.

In this trifold description of departures I see a clear parallel to the three turning point decisions I too made in my path of religiosity: physical departure – moving to Israel; behavioral departure – taking on taryag mitzvot; kinship departure – taking on Torah learning/teaching as a career (i.e., taking on the new "fatherhood" based not on biology but on Torah).

But one does not have to be a rabbi hozer bitshuva from the diaspora to find the Avraham in himself. Indeed, everyone must identify the Avraham within himself. Every Israeli born Jew who values his homeland actually makes that same "lech lecha me'artzecha" movement – certainly in today's open world of easy travel and immigration. And every FFB who consciously decides to accept the Taryag mitzvot as a way of life

makes the same “lech lecha mi-moladetecha” movement of behavioral change – certainly with our open society that makes every lifestyle option readily available to all. And one need not become a rabbi to accept the Torah way of familyhood, but rather simply make the Torah one’s DNA and accept every teacher as a parent and every student as a child.

To conclude:

We all have turning points, moments – momentous moments (regaim goraliim) – when we have to decide to do things against the tide (neged hazerem). It is these moments that define us. And it is in these moments that we not only shape our lives in this world, but carve out that slice of eternity we call our own (ברגעים האלה אנו מעצבם לא רק את חיינו (בעולם הזה אלא מכינים את חלקינו בעולם הנצחי

אֶחָד הָיָה אֲבוֹתָם וְיִירָשׁ אֶת הָאָרֶץ